

boltă de iarnă

Ursu Marian Florentin

BOLTĂ DE IARNĂ

aș vrea să mă întind
lângă crivățul acesta
să privesc copacii trecând
pe lângă mine
și să mă vadă întins așa,
ca o câmpie opacă
fluierând tremurat la fiecare vârtej

aș vrea să mă întind peste prăpastie
cu capul sprijinit
de spatele zborului de pasare
să văd deasupra doar soarele
cu dinți de lup
sfârtecând o parte din mine,
aceea cu care te-am iubit
cel mai mult
iar partea cealaltă,
nevăzută,
care mă face vinovat de a fi,
s-o întorc palidă spre tine
ducându-mă pe pustii,
să te întrebe într-un desert
infinit de uitare
unde erai tu când eu mă prefăceam
la capătul cerului
crepuscul și boltă de iarnă
și tie nu ți-era frig
de atâtea comete
din mine căzând?